

BẢN TRƯỜNG CA THỨ BẢY

(Gởi người anh em bên kia giới tuyến)

Gió thu lạnh, từng lá vàng run rẩy
Cây trơ cành buồn bã hứng trời sương
Tôi viết tiếp bản trường ca thứ bảy
Chút lòng người vong quốc gởi quê hương !

*

Một quê hương bên kia bờ đại hải
Nửa địa cầu vời vợi cánh chim bay
Quê tôi đấy, dân đau thương quần quại
Tôi xa quê, lòng nhớ quá, đêm ngày ...

*

Xưa, đẹp lắm, từng bờ sông, ngọn núi
Giặc tràn về tất cả trắng màu tang
Hăm mấy năm tôi chờ cơn gió nổi
Tôi đợi Quang Trung phát ngọn cờ vàng !

*

Anh hỏi chúng tôi sao yêu đất nước
Lại âm thầm rời bỏ để ra đi
Và chị hỏi vì sao yêu tổ quốc
Cần bàn tay xây dựng lại không về ???

*

Tôi thẳng thắn trả lời anh và chị
Giận cũng đành. Tôi nói thật lòng tôi
Nếu còn đó, một độc tài đảng trị
Tôi có về, về tranh đấu mà thôi !

*

Quê hương đấy nhưng tôi không ở được
Cũng không về đóng góp bởi vì sao ?
Bởi Bác Đảng quá tham tàn, bạo ngược
Hút máu dân đen, xiết họng đồng bào !

*

Hai chúng ta ở hai bờ giới tuyến
Hai con đường, lý tưởng nghịch chiều nhau
Tôi yêu tự do, công bình, chính thiện
Chế độ do dân lựa chọn, dân bầu

*

Đường anh chị rắc gieo mầm oan nghiệt
Nào giáo điều, nào lừa mị, gian tham
Nào khủng bố, nào tù lao, tiêu diệt
Nên căm hờn đầy dẫy Bắc Trung Nam !

*

Tôi nói thế nếu anh không vui lắm
Thì xin nhìn đất nước một lần xem
Có phải dân lành đói ăn, rách mặc
Chẳng tự do, không một chút nhân quyền ?

*

Dòng Bến Hải, Đảng chia đôi vĩ tuyến
Rồi Đảng xua quân xâm lược miền Nam
Có phải Đảng ném thương binh xuống biển
Đoạn tôn danh người ... "mất tích" ... vinh quang ? *

*

Có phải Đảng đã trả thù ác độc
Dân miền Nam sau khi cướp miền Nam
Nhãn "Cải tạo", mác "khoan hồng, học tập"
Thực chất giết người quỷ quyệt, dã man ?

*

Có phải Đảng chặt cây rừng, trộm gỗ
Để lụt hàng năm nước nổi, dân chìm ?
Cứu trợ gọi về, tiền kia Đảng giữ
Hiện vật nhập kho. Dân đói, đứng nhìn ?

*

Có phải đất dân Đảng thu, Đảng lấy
Dân biểu tình đòi, Đảng đánh, đúng chưa ?
Có phải khắp nơi lòng dân chán ngấy
Những oán hờn cao chát ngắt đơn thưa ?

*

Có phải Đảng bán dân làm nô lệ
Hết hạn rồi chẳng nhận họ về không?
Nước người trả. Đảng làm ngõ, mặc kệ
Chỉ dân đen là thân phận khôn cùng!

*

Có phải trẻ thơ bao em thất học
Đêm vỉ hè, ngày bới rác tìm cơm
Trường lớp thiếu nhưng hotel vẫn mọc
Dân không nhà nhưng Đảng lắm sân golf ?

*

Có phải Đảng bôi đen dòng lịch sử
Dạy trẻ thơ thù hận, dối gian không?
Trăm năm trồng người, người thành công cụ
Luồn cúi Nga Tàu, khinh rẻ tổ tông

*

Có phải thiếu niên đốt đời xuân trẻ
Để tương lai không là thoáng phân vân ?
Em gái mười hai môi tô, mắt vẽ
Ai thấp đèn hồng môi mọc thêu thân ?

*

Có phải Đảng, đỉnh cao ngời chễm chệ
Trên ngai vàng, lòng chẳng xót thương dân
Kiểu bạo chúa, reo cưỡi trên máu lệ
Trên bạc vàng, trên quyền lực, phi nhân ?

*

Đảng và dân rõ ràng hai giai cấp
Đảng sang giàu, dân nghèo đói, đau thương
Đảng thống trị và người dân bị trị
Đảng tàn hung, dân khốn cực trăm đường !

*

Lệ đã thấm. Mầm xanh từ lòng đất
Đã nảy chồi, đang lớn giữa quê hương
Dân Việt Nam với tinh thần bất khuất
Sẽ vùng lên mà rửa mối căm hờn

*

Anh thừa biết những lời tôi nói: ĐÚNG
Nên lo buồn mà chẳng dám nghe thôi
Đừng sợ nữa. Hãy nhìn vào sự thật
Để thương thân và thương đến giống nòi

*

Thế giới ngoài kia từng ngày biến chuyển
Những Bắc Hàn, Đông Đức, những Nam Tư
Khối Cộng Sản đang đi vào cõi chết
Vì lòng người bừng tỉnh giấc hoang mơ...

*

Thì hỡi chị, hỡi anh và hỡi bạn
Cùng chúng tôi, ta bước lại từ đầu
Hãy thành thật cho tình không đơn bạc
Muốn vườn tươi, phải diệt những loài sâu!

*

Muốn đất nước kịp người trong hội mới
Muốn ta không mai một chính đời ta
Muốn dân tộc tương lai không mù tối
Muốn ấm no hạnh phúc tới muôn nhà

*

Thì ta phải đập tan đời áp bức
Phá gông xiềng đòi dân chủ, tự do
Một thể chế chính quyền dân tạo dựng
Phải không anh? dân Việt vẫn mong chờ ???

*

Tôi đang nói với anh lời chí thiết
Bằng con tim, bằng chân thật, tình người
Anh chẳng muốn nghe như tôi vẫn biết
Trong lòng anh, nguồn thác đã ngầm khơi...

*

Dòng thác đó lớn dần, lan rộng mãi
Trong trái tim người tiến bộ các anh
Thành những dòng sông hướng về đại hải
Cùng với muôn lòng, đốt lửa đấu tranh!

*

Ngày anh về, quê hương vui biết mấy
Cả ba miền vàng rực bóng cờ xưa
Anh đọc lại bản trường ca thứ bảy
Nhìn anh, tôi cười. Mắt biếc. Xinh chưa ???

Ngô Minh Hằng

Trang Blog: <http://thongominhhang1.blogspot.com.au/>

* Theo truyện "Hạnh Ngộ Bọt Bèo" của nhà văn Xuân Vũ thì VC gom thương binh cụt chân cụt tay, mù mắt, những người không còn khả năng chiến đấu và làm việc được từ các chiến trường miền Nam rồi đưa họ xuống tàu, bảo với họ là chở họ đi Trung Quốc chữa cho mau lành, nhưng sau đó, chở họ ra giữa biển, chờ đêm tối ném họ xuống biển để nhà nước không phải chữa lành và nuôi họ.

www.vietnamvanhien.org

